

Lærerlønninger og dels de almindelige Driftsudgifter. Alle vore Institutioner er blevet skaaret ned efter Pristallet, eller jeg vil snarere sige, at de er ført à jour, end tale om Nedskæring, for i det kommende Aar vil de være lige saa vel stillede med en Nedgang paa 10 pCt., som de var med de Summer, vi stillede op sidste Sommer paa Finanslovsforlaget. Universitetet har maattet finde sig i en Nedgang paa Lønninger til sine Professorer, det har maattet finde sig i en Nedgang paa sine Annuua til Laboratorier. Det er ikke gaaet Polyteknisk Lærestanstalt, Tandlægeskolen, Akademiet, hvad jeg end kan nævne af de højere Lærestanstalter, bedre. Ingen er gaaet Ram forbi. Akkurat det samme er sket overfor vore Statsskoler, overfor vore Statsseminarier. Men ikke blot Statsinstitutioner er blevet ramt, ogsaa alle private Institutioner under Undervisningsministeriet, saavel Friskolerne som Efterskolerne, Højskolerne, Husholdningsskolerne, Aftenskolerne, alle rammes de af den samme Nedskæring.

Der er altsaa kun een Række af Institutioner, som nu skal gaa Ram forbi, og det er de private Mellem- og Realskoler, endskønt naturligvis disse Skoler faar Prisnedgangen at mærke ligesom alle andre private Undervisningsinstitutioner. Naturligvis vil Lærerlønningerne ved de private Mellem- og Realskoler gaa ned, akkurat som de gaar ned ved Efterskolerne, ved Friskolerne, ved Højskolerne, ved Husholdningsskolerne; alle Steder gaar de ned, ogsaa ved Mellem- og Realskolerne. Brændselsprisernes Nedgang standser selvfølgelig ikke foran Mellem- og Realskolernes Porte, ogsaa denne Nedgang vil komme Skolerne til gode.

Alle de Betingelser, der er for Nedgang ved andre Institutioner, gælder selvfølgelig ogsaa for Mellem- og Realskolerne. Det, der altsaa sker ved dette Ændringsforslag, er, at Rigsdagen forærer de 108 Realskolebestyrere 90 000 Kr. Nu motiveres det med, at disse Skoler er ikke steget efter Pristallet, og det er ogsaa rigtigt. De er ikke steget efter Pristallet, de er nemlig steget langt, langt ud over Pristallet. Undersøger man Tilskuddet i 1914—15 og i 1921—22, hvor man stod paa Højden, saa er i disse Aar Tilskuddene steget fra 251 900 Kr. til 2 375 000 Kr. Det vil sige, at Tilskuddet er blevet 9½ Gang fordoblet i disse 7 Aar. Ja, er der nu blevet sagt, men der er en saa stærk Stigning i de senere Aar i Skolernes Tal. Men dette er ikke rigtigt. Skolernes Tal er stationært,

det er 108, 109, 108. Hvad angaar Elevantallet, er det siden Aaret 1921—22, hvor vi var paa Højden, steget til 733 i Fjor; det er nu noget mindre. Til denne Stigning i Elevtallet vilde der svare en Stigning paa Budgettet paa 170 000 Kr. siden 1921—22, men siden 1921—22 er jo Lærerlønningerne faldet, Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget er gaaet ned. Efter den Beregning, der er gjort i Ministeriet, idet man har regnet med 730 Lærere à 36 Timer, skulde den Nedgang, som Staten skulde have haft i sit Tilskud ved Konjunktur- og Dyrtids- og Forsørgertillæggets Nedgang, være 225 000 Kr., og naar man dernæst ogsaa regner med en Nedgang i Driftstilskuddet, faar man en Nedgang, der burde være gennemført, paa 275 000 Kr. Til det svarer en Opgang paa 170 000 Kr.

Det vil sige, at der med den Nedgang paa 90 000 Kr., som er foreslaaet af mig, er fuld Dækning for den Opgang, de burde have haft, og den Nedgang, de ogsaa maa tage imod, Mellem- og Realskolerne som alle andre Institutioner. Der er altsaa intet hverken i Paastanden om, at de ikke er steget efter Pristallet, eller at Skolernes Antal er gaaet op, der motiverer, at disse Skoler ikke skal bøje sig for Pristallet. Naar jeg siger dette, ser jeg fuldstændig bort fra det, der vil opnaas ved, at man begynder en Regulering af Tilskuddene til Underskolen.

Men, er der blevet sagt, det er Alderstøttskontiene, der ikke slaar til. Ja, derfor har jeg ogsaa, da vi endnu ikke rigtig ved, hvor meget disse Konti kommer til at gaa ned, foreslaaet en Ret for Ministeriet til at kunne gaa fra den ene Konto til den anden. Men jeg maa maaske pege paa, at naar Alderstøttskontiene ikke har været tilstrækkelige, ligger det i Virkeligheden i, at man har ladet Lærerne betale en Del af det Tilskud til Pensionskassen, som tilkommer Skolen, idet man forud har taget af Alderstøttskontoen Skolens Bidrag til Pensionskassen for disse Beløbs Vedkommende, og det er jo, som jeg ogsaa har gjort Rede for i min Skrivelse til det højtærede Finansudvalg, en Praksis, som man selvfølgelig maa komme bort fra, da det ikke kan være Meningen, at Lærerne for det første skal give deres Bidrag til Pensionskassen og desuden skal udrede Skolens Bidrag til Pensionskassen af de Midler, som Rigsdagen har stillet til Raadighed for Lærernes Alderstøttslægg.

Jeg gaar dernæst over til at tale om de pædagogiske Kursus. Tidligere Talere har allerede udtalt sig om dette Forhold og har stemplet det, at et Mindretal her i Salen